

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loge Witte Lotus

Jaargang 8—nummer 12
december 2013

BELGIE/BELGIQUE

P.B./P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Colofon:

Maandblad

Erkenningnummer

P708093

Versijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Geuzenplaats 8.

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen, tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk, hij vormt
geen uitdrukking van enig standpunt van
de BTV en haar afdelingen.

In dit nummer:

<i>De drie doelstellingen</i>	1
<i>BTV-loges te Antwerpen</i>	
<i>Het Martinisme</i>	2
<i>In memoriam Radha Burnier</i>	3
<i>De theosoof Giordano Bruno - deel 2</i>	4
<i>Programma Loge Witte Lotus</i>	7
<i>Vrijheid van denken</i>	
<i>Kalender december 2013 & januari 2014</i>	8
<i>Belgische Theosofische Vereniging</i>	

Loge Witte Lotus is nu ook te vinden op

Facebook en Twitter (<http://twitter.com/LogeWitteLotus>)

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loges in Antwerpen

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten - secretariaat:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Voor alle informatie kan u terecht:

Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53

E-mail : eddy.doms@pandora.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands
Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Website: <http://www.logewittelotus.be>

E-mail: info@logewittelotus.be

IBAN BE 92 7360 0139 2723 - BIC KREDBEBB
tnv Vandekerkhove & Van Osta & Ogenhaffen

Loge Witte Lotus - Lezing op zondag 1 december 2013 om 11u. - OC Katrinahof, Fromentinstraat 1, 2050 Antwerpen

Het Martinisme

Lieve Opgenhaffen

Op Wikipedia staat: *'het Martinisme is de naam die door Papus gegeven werd aan de spirituele beweging, ontstaan uit de leringen van Louis-Claude de Saint-Martin, een Frans mysticus die leefde in de 18de eeuw. Saint-Martin kennen we ook als de "onbekende filosoof".'*

Saint-Martin

Louis-Claude de Saint-Martin (1743-1803) verkondigde zijn leer en initieerde zijn leerlingen rechtstreeks, zonder enige vorm van rituele handeling. Hij heeft nooit een orde opgericht.

Voor de oprichting van de 'gestructureerde' Martinistenorde moeten we ons dus wenden tot **Papus**, pseudoniem voor Gérard Anacleto Vincent Encausse, een internationaal bekend Frans esotericus, die leefde van 1865 tot 1916.

Papus

Reeds op jonge leeftijd was Papus geïnteresseerd in Kabbala, tarot, magie, occultisme en alchemie. In de Bibliothèque Nationale in Parijs bracht hij

heel wat tijd door en hij las de werken van Eliphas Levi.

Hij was lid van een aantal verenigingen waaronder de 'Hermetic Brotherhood of Luxor' en ook enkele jaren, van 1884 tot 1888, van de 'Theosophical Society', opgericht door H.P. Blavatsky.

Voor Papus was 1888 een heel bijzonder jaar. Met zijn vriend Lucien Chamuel stichtte hij 'La librairie du Merveilleux' en richtte hij de 'Groupe Indépendant d'Etudes Esotériques' op. Dat zelfde jaar zou ook het tijdschrift *L'Initiation* verschijnen.

De markies Alexandre Saint-Yves d'Alveydre (1842-1909), een denker, filosoof en esotericus, was voor Papus zijn 'intellectuele' meester. Zijn ontmoeting met Mijnheer Philippe (1849-1905, Nizier Philippe), de spirituele genezer en geestelijke leraar uit Lyon, zou echter zijn leven en zijn zienswijze op de wereld totaal veranderen. Papus werd een overtuigd christen en Mijnheer Philippe noemde hij zijn 'spirituele leraar'.

Datzelfde jaar, 1888, ontmoette Papus Pierre-**Augustin Chaboseau**. Chaboseau die geen gewone jongen was, las alle boeken die hij van zijn ouders kreeg of die hij in de schoolbibliotheek kon vinden. Hij was amper 14 jaar oud toen hij de Bijbel las. Deze teksten brachten hem danig in de war en hij besloot zijn leven

Chaboseau

lang kennis te vergaren door het lezen, bestuderen en vergelijken van alle religieuze teksten van alle religies. Hij studeerde ook heel wat talen waaronder Latijn, Grieks, Engels, Duits, Italiaans, Catalaans, Spaans, Portugees en Nederlands. Tevens las hij werken over filosofische wetenschappen en letterkunde. Een heel nieuwe wereld ging voor hem open toen hij in contact kwam met Jean Labrousse, een vriend van de familie en overtuigd spiritist en met Pierre-Gaëtan Leymairie, directeur van 'La Revue Spirite': de wereld van het onzichtbare en de mystiek.

Na zijn middelbare school twijfelde hij over de richting dit hij zou uitgaan. Uiteindelijk koos hij voor geneeskunde. Een studie die hij zou stopzetten omdat hij twijfelde: beslissingen nemen over het leven van anderen, maakte hem bang. Chaboseau stortte zich volledig op de literatuur en met zijn kennis van de verschillende religies, de filosofie en de Oosterse kunst begon hij heilige geschriften te vertalen. Hij leerde Sanskriet en verdiepte zich in de oude teksten.

Papus en Chaboseau, twee studenten geneeskunde, ontmoetten elkaar. Er ontstond een vriendschap en tijdens een van hun lange gesprekken ontdekten ze dat zij beiden geïnitieerde leerlingen waren van Louis-Claude de Saint-Martin. Henri Delaage had Papus ingewijd in 1882 en Mme Amélie de Boisse-Mortemart had Chaboseau ingewijd in 1886. Omdat beiden bepaalde twijfels hadden over hun persoonlijke filiatie van de inwijdingen van Louis-Claude de Saint-Martin,

wisselden ze hun eigen inwijdingen en hun kennis met elkaar uit. Zo kregen ze zekerheid van hun regulariteit en konden ze daarna samen *L'Ordre Martiniste* oprichten.

Sinds 1888 kan men dus terecht spreken van een gestructureerde Orde, waarvan Papus de geestelijke vader beschouwd wordt. Een eerste artikel over deze nieuwe orde verscheen in het maandblad *L'Initiation* in 1889.

In 1891 beslisten de Martinisten om een Opperraad te installeren en om de eerste loges op te richten. Tijdens de eerste Opperraad, op 10 september 1891, werd Papus benoemd tot Grootmeester voor het leven. Op 8 oktober 1891 legde de Opperraad alle modaliteiten voor de toekenning van Logecharters vast. Eind november 1891 telde de Martinistenorde reeds 17 loges en was ze aanwezig in o.a. Frankrijk, Duitsland, Spanje, Italië, en de Verenigde Staten.

Het Martinisme is een initiatieke Orde. De inwijding wordt van Inwijder op Inwijdeling overgedragen en iedere Martinist weet dat slechts een klein zaadje is overgedragen en dat hijzelf, de 'ingewijde', dit tot wasdom moet brengen.

De leer van het Martinisme is

'de Weg van het hart'.

Saint-Martin formuleerde dit zo: *"Het doel van inwijding is ingaan in het hart van God en God laten ingaan in jouw eigen hart."*

Wie graag meer wil weten over dit onderwerp, nodigen we graag uit op de lezing, die doorgaat op zondag 3 november 2013 om 11 uur in het OC Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen.

Afbeeldingen: www.martiniste.org

In memoriam Radha Burnier

Lieve Opgenhaffen

<http://www.thehindu.com/news/national/her-heart-and-soul-were-given-to-theosophy/article5302490.ece>

Op 31 oktober 2013, rond 21.00u lokale tijd, is onze internationale presidente, mevr. Radha Burnier, in haar woning in Adyar, overgegaan naar een hoger leven.

Radha Burnier zag het levenslicht op het domein van de Theosofische Vereniging in Adyar op 15 november 1923 in een theosofische familie. Ze was de dochter van Nilakantha Sri Ram (1889-1973), de vijfde internationale president van de Theosofische Vereniging (van 1953 tot 1972).

Als kind ging ze naar de Nationale Meisjes Hogeschool, een van de vele scholen opgericht door theosofen, met als doel de Indiase cultuur en traditionele waarden te onderwijzen. Ze studeerde klassieke Indiase dans van 1938-1944 aan het Kalakshetra instituut, de Kunstacademie op de campus van de TV en gaf heel wat dansvoorstellingen tijdens haar studies aan de Benares Hindu Universiteit waar ze haar B.A. met onderscheiding behaalde alsook een M.A. in Sanskriet. In die periode was ze actief op het nationale hoofdkwartier van de Indiase Sectie in Varanasi en werkte ze als verantwoordelijke van de boekhandel van de Sectie.

Radha Burnier werd lid van de Vereniging in 1935 en was vanaf 1945 actief bij verschillende activiteiten betrokken. Ze was achtereenvolgens voorzitter van de Jongeren Loge, de Adyar Loge en de Madras Theosofische Federatie. Van 1954 tot 1959 was ze Adjunct Directeur van de Adyar Bibliotheek en het Onderzoekscentrum, opgericht door Kol. Ol-

cott – een van de voornaamste Indologische instituten van de wereld. Van 1959 tot 1980 was ze Directeur van dit instituut als ook hoofdredacteur van *Brahmavidya*, het tijdschrift van het bibliotheekonderzoek. Ze vertaalde meerdere Sanskrietwerken en schreef daarnaast heel wat artikels voor het officiële maandblad van de Vereniging 'The Theosophist'.

Ze was Secretaris Generaal van de Indiase Sectie van 1960 tot 1978 en gaf lezing over heel India en ver daarbuiten. Tevens droeg ze de administratieve verantwoordelijkheid voor de Indiase Sectie en verzorgde ook het administratieve werk in Adyar. Van 1960 tot 1972 was ze ook Manager van de Besant Theosofische School en de Theosofische School – een college en kostschool voor meisjes, in Varanasi.

In 1968 stichtte ze de beweging 'New Life for India', die als doel heeft het bevorderen van het ware burgerschap, de werkelijke waarden en de juiste actiemiddelen onder het Indiase volk. In 1984 kreeg ze hiervoor een Eredoctoraat in de Letteren van de Nagarjuna Universiteit.

Ze werd verkozen als Internationaal Presidente op 17 juli 1980 en leidde sinds die dag het werk van de Vereniging wereldwijd.

Ze reisde ook vele malen de wereld rond en was gastpreekster op vele conventies, congressen en zomerscholen. Ze zat vier Wereldcongressen voor: in 1982 in Nairobi, Kenia, in 1993 in Brazilië, in 2001 in Sidney, Australië en in 2010 in Rome.

In 1990 leidde ze, in het Internationaal Theosofisch Centrum in Naarden, Nederland, twee seminars over 'Human Regeneration' (Regeneratie van de mens) en 'De doelstellingen van de Theosofische Vereniging'. Ze zei: "De Universele Broederschap, de realisatie van de geest waarin geen enkel vooroordeel is, geen barrière tegen iets, is regeneratie, want dergelijk bewustzijn is heel anders dan het gewone bewustzijn".(1)

Door haar ambt was ze de facto presidente van het Theosofisch Centrum te Krotona (USA), het Theosofisch Centrum "The Manor" in Australië en het Internationaal Theosofisch Centrum ITC in Naarden, Nederland. Tevens was ze voorzitter van de *Olcott Education Society* en de Besant Education Fellowship.

Radha Burnier was ook Internationaal Presidente van de Theosofische Orde van Dienst (TOS), actief over de hele wereld. (zie WLB oktober en november 2013). De TOS, opgericht door Annie Besant in 1908 is een wereldwijde organisatie die in het bijzonder de 1ste doelstelling van de Theosofische Vereniging promoot: **het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.**

De activiteiten van de TOS zijn velerlei: sociaal werk, dierenwelzijn, wereldvrede, kunst, gezondheid en genezing, onderwijs, milieu, burgerzin, enz. Radha Burnier stelde: 'De TOS is opgericht in 1908 opdat het totale leed in de wereld, tot op zekere hoogte, kan verminderd worden, en tegelijkertijd opdat hun werkers, door hun dienst en de aandacht die ze besteden aan de kwaliteit van hun werk, leren van de geest te zuiveren'.

Radha Sri Ram (23 jaar) huwt Raymond Burnier (35 jaar).
Foto genomen op huwelijksdag.
ex archivo: Christian Vandekerckhove

Een onvergetelijk/historisch moment in het presidentschap van Radha Burnier was het herstel van het contact tussen de

Vervolg van pagina 3

In memoriam Radha Burnier

Lieve Opgenhaffen

Theosofische Vereniging en J. Krishnamurti. Krishnamurti had Radhaji, zoals hij haar noemde, als kind gekend en hij had haar beloofd dat, indien ze verkozen zou worden als Internationaal Presidente, hij terug naar Adyar zou komen. Dat deed hij en zijn eerste bezoek was op 3 november 1980. Een tweede bezoek volgde in december 1980 toen hij een Bodhiboom plantte op het domein.

In de Vrijmetselarij was Radha Burnier een voormalig lid van "Le Droit Humain" en voorzitter van de "Eastern Order of International Co-Freemasonry".

Ze speelde ook een belangrijke rol in Jean Renoirs film 'The River' (de rivier) uit 1951, die kan bekeken worden via YouTube.

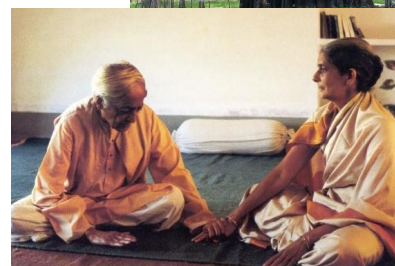
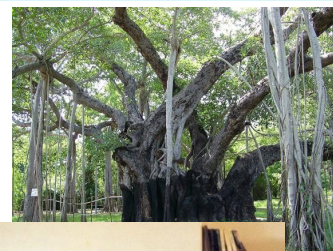

<http://metroclacics.blogspot.be/>

<http://www.thehindu.com/todays-paper/tp-features/tp-cinemaplus/the-river-sutra/article2602131.ece>

Radha Burnier vatte haar taak als Internationale Presidente ernstig op. In haar redevoering in Adyar, bij de herverkiezing - bij aanvang van haar tweede termijn - in 1987, zei ze: *'De band die de Vereniging samenhoudt en de verwantschap die het merendeel van de leden voelen met de ander, ondanks uiterlijke verschillen en achtergronden, is heel subtiel. Het komt voort uit een gedeelde zorg voor de werkelijke waarden van het leven, en uit het bewustzijn dat deze waarden de basis vormen voor spiritueel ontwaken. Een van de functies van de President van de Theosofische Vereniging is erover te waken dat het werk van het vereniging dit gevoel van eenheid verdiept en dat het een sterke invloed behoudt op haar leden voor een leven waarin de meest nobele waarden zijn vastgelegd. Deze taak is geenszins gemakkelijk en niemand kan aanspraak maken op het volledige succes. Maar het belangrijkste is de voortzetting van de werkzaamheden met gestaag geloof. De wereld beweegt onvermijdelijk, hoewel schijnbaar langzaam, op weg naar de realisatie van eenheid en broederschap. De onvolmaakte mensheid is bestemd om te ontwaken tot de grotere waarheid en sommigen moeten hierbij helpen om het te onthullen. Zij alleen verdienen het 'theosofen' genoemd te worden.'*

Banyanboom TS - Adyar

<http://www.thehindu.com/news/cities/chennai/a-for-adyar/article4422191.ece>

J. Krishnamurti en Radha Burnier

http://www.vegetarianismo.com.br/sitio/index.php?option=com_content&task=view&id=820&Itemid=106

Gedurende de volledige duur van haar ambtstermijn heeft Radha Burnier heel consequent getracht, het menselijk bewustzijn te verheffen naar een hoger niveau. Zoals gepubliceerd staat in The Hindu van 1 november 2013:

"Ze gaf haar hart en haar ziel voor de Theosofie".

(1) Human Regeneration: ITC. Studypapers over de twee gelijktijdig gehouden seminars over 'Human Regeneration', door het ITC-Naarden en de EFTS — juli 1990.

De theosoof Giordano Bruno - deel 2

Jean Delville - Revue Théosophique Belge 1911

Nadat hij Parijs had verlaten, verbleef en onderrichtte Bruno in Londen, waar hij contact hield met de groep alchemistische filosofen, onder leiding van Jean Dee en waarvan Francis Bacon lid was. In zijn geschriften en leringen bevestigde Bruno trouwens ook zijn bewondering voor de leringen van het antieke Azië. In een periode waarin het oosterse verdacht was en waarin het de oriëntalist ontbrak aan documenten, verkondigde hij in alle grootsheid de metafysische kennis van India, Perzië, Egypte, Griekenland. Hij citeerde Hermes Trismegistus, Zoroaster en Orpheus als zijn de grote universele mystici. Het is voor-

al het esoterisme, welke de basis van zijn ideeën vormde, dat ervoor heeft gezorgd dat vele moderne auteurs het werkelijke karakter van zijn leer niet konden begrijpen. Zeker niet, wanneer men, zoals Victor Cousin ivm Bruno zei, *'het heldendom en het martelaarschap zelf geen bewijs van waarheid zijn, maar dat het een beetje dit grote en hoge slachtoffer van de religieuze onverdraagzaamheid miskennen is, door te geloven dat zijn filosofisch systeem het resultaat was van een mooie en jonge verheerlijkte fantasie'*.

Wanneer Cousin, in zijn Histoire de la

Philosophie, schrijft: *"Indien Spinoza de geometer van het systeem is, dan is Bruno de dichter"*, bewijst hij dat hij de natuur en de werkelijke draagwijdte van het theosofische genie Bruno niet heeft begrepen.

Hij, die onderricht dat *"het criterium van de waarheid bestaat in het vanzelfsprekende, dat de vanzelfsprekendheid, het bewustzijn is van wat is, de wetenschap, de zuivere en afzonderlijke perceptie van het wezen"*, hij, zeg ik, was niet echt een dichter, maar een zuivere filosoof die dacht als een mens van de wetenschap. De Kerk, met

Vervolg op pagina 5

Vervolg van pagina 5

De theosoof Giordano Bruno

Jean Delville - Revue Théosophique Belge 1911

haar inquisitoriaal instinct, heeft zich niet vergist. Zij zag in Bruno, niet enkel een grillig ketter, een dromerige vrijdenker, maar een van de adepten van de Hoge Wetenschap, een theosoof. Zie hier waarom de bekende “ketter” de prooi werd van de beulen van de Inquisitie.

De grote inquisiteur San-Severino en Paus Clement VIII wisten dat deze monnik geïnitieerd was, dat in de diepte van zijn hart de vlam brandde, die brand in de heiligdommen van de Inwijding en dat zijn vurige en levende gedachten de nooit ophoudende geprojecteerde vonken waren van deze inwendige vlam, die nooit sterft, want de adem van de eeuwige Waarheid wakkert ze aan. Tegenover deze geheime en goddelijke pracht van deze vlam stelden zij het duivelse vuur van hun brandstapel.

Stoïcijns, als held, als martelaar, als wijze, na zes jaar gevangenis, stond Bruno op 17 februari 1600 op de brandstapel van Campo di Fiori, tussen het vernietigende vuur, in de glorie van zijn onafhankelijke ziel en de overwinning van zijn vrije denken. De denkende mensheid van vandaag heeft, ter nagedachtenis van deze heldhaftige monnik, een ware cultus gewijd. In Napels prijkt zijn standbeeld op een van de publieke plaatsen en in Rome, op de plaats zelf waar de kerk de brandstapel plaatste, ziet de voorbijganger vandaag het imposante en machtige bronzen silhouet, opgericht voor de vrije denkers over de ganse wereld; als eerbetoon aan het moderne denken van de heldhaftige denker, slachtoffer van onbuigzame en onwetende orthodoxie van de XVIe eeuw. Dit standbeeld van de monnik Giordano Bruno verschijnt in het pauselijke Rome als een permanente en stille toenadering tot deze schande in de religieuze geschiedenis van Europa die men kent onder de afschuwelijke naam van de Inquisitie. Zij die het standbeeld bewust bekijken, kunnen niet vermijden om zich heen te horen, deze historische en sublieme woorden: “ik kan niet herroepen, ik wil niet herroepen; ik heb geen reden om te herroepen; ik zie niet in waarom ik zou her-

roepen en ik heb niets gezegd dat ik moet herroepen”. Het is als een echo van morele moed van de martelaar, vóór het verraderlijke en hypocriete offer, die sprak tot hen die zijn rechters waren - voor de dood waaraan hij kon ontsnappen indien hij de waarheid wilde verraden.

Scène van de executie van Giordano Bruno
op de Piazza Campo dè Fiori, Rome
<http://www.romecityapartments.com/blog/?p=753>

En vooral wij, de theosofen, weten welke de waarde is van de ideeën waarvoor Bruno verkoos de meest gruwelijke der doden te sterven; wij weten dat zijn leer en de theosofische leer - dezelfde als deze die op dit ogenblik in de wereld wordt onderrecht - de universele boodschap van de wetenschappelijke, filosofische en mystieke waarheid is van de toekomst, deze van de eenheid, basis van de toekomstige beschaving; wij eerbiedigen zijn herinnering meer en wij begrijpen beter dan gelijk wie van zijn profane bewonderaars, het mannelijk schoon, de bevestigende energie, de stille en sterke moed, de stelligheid en de profetische zekerheid van zijn woorden.

Het volstaat trouwens een aandachtig oog te werpen op de werken van de spreker monnik in het bestendig borrelen van het brandend denken, want hij diende bijna altijd te schrijven in haast, overal waar hij kwam, constant gevolgd door de menigte van zijn zieltogende tegenstanders. Christian Bartholomèss schreef in zijn werk over Bruno met bewondering over zijn geschriften, doch zonder steeds de ware toedracht te begrijpen. Vermoe-

delijk is dit door de onwetendheid, waarin deze welwillende auteur zich bevond, over de werkelijke essentie van dit genie, waarvoor hij nochtans trachtte het denken in waarde te herstellen. Maar de theosofen die kennis hebben genomen over de ideeën, in *Le Banquet du Mercredi des Cendres*, in *De la Cause, principe de l'Unité*, in *l'Expulsion de la Bête triomphante* (het bijgeloof, in *Cabale et Pégase*, in *Transport du Héros*, in *de l'Infini*, *l'Univers et le Monde*, in *Les Ombres des Idées*, in *Le Système de la Science* en in *Le Tableau des êtres*, hebben het begrepen. Vervat in de filosofische terminologie van die tijd, hebben zij de fundamentele waarheden van het hedendaagse theosofische onderricht kunnen herkennen.

In het artikel van Annie Besant over Giordano Bruno, gepubliceerd in 1905, zet ze deze doctrinale gelijkheid als een vanzelfsprekendheid. Ze zegt: “Inderdaad, hij onderwees de leer van de Eenheid, van Wie alle werelden voorafgingen en van Zijn Drie hypostasen. Van het oneindige van de Eenheid, onttrok hij de oneindigheid van het Universum; van de leer, van de aanwezigheid, van de goddelijkheid van de mens, de noodzakelijkheid van de transmigratie van de zielen (wij zouden zeggen de reïncarnatie) waardoor de individuele ziel goddelijk wordt. Hij zegt ons vervolgens hoe deze ontwikkeling van de ziel te verwezenlijken. Het is enkel door vereniging met God, door contemplatie en meditatie, dat de mens zijn waar doel bereikt; de mens in zijn eigen essentie, de goddelijkheid zelf moet god worden. In termen die vandaag door alle theosofen onderschreven kunnen worden, zegt hij dat er een ladder van ‘Zijn’ is terug te vinden in alle werelden; dat het leven ontstaat door een mineraal; daarna een plant, waar ze zich groter maakt; daarna een dier, waar zij voelt en beweegt; daarna de mens, in wie ze redeneert en begrijpt. Hij ontwikkelt deze thesis in detail in de leer van de Monade (God zijnde de ware Monade of de Monade van de Monaden) en de hiërarchiën van de Monaden, tussen dewelke deze evolutie plaatsvindt. Hij zegt ons dan hoe de Monade in de mens zijn volledige individualisatie bereikt; hoe

Vervolg op pagina 6

Vervolg van pagina 5

De theosoof Giordano Bruno

Jean Delville - Revue Théosophique Belge 1911

graad per graad, zij van mens tot goddelijk wordt. Indien men hem vraagt waarom de mens steeds de waarheid zoekt, waarom hij steeds kennis zoekt, antwoordt hij dat dit is omdat de mens zoekt naar de bron waaruit hij is afgedwaald. Het doel van het leven, zegt hij, is het goddelijk leven te leven en te houden van de waarheid en de kennis.

Dit het ideaal zijnde van Bruno, begrijpt men gemakkelijk zijn beschrijving over hoe een mens zou moeten zijn: onverzettelijk in het goede en het slechte lot, zodat het einde van een ding niet het begin is van zijn tegengestelde: een geest die niets onderdrukt en niets overbrengt, bescheiden in zijn neigingen en getemperd in zijn wensen; voor hem is de vreugde geen vreugde, het einde altijd aanwezig in de gedachten, zo ook is voor hem de pijn geen pijn, want de kracht van zijn redenering geeft hem ook de aanwezigheid van het einde. Al wie de Bhagavad Gita, of de geschriften van de Neo-platonisten van Alexandrië heeft bestudeerd, herkent de gelijkheid van de gedachte: *“evenwicht in pijn en vreugde; hecht voor goed en voor kwaad; zich niet verlustigen door het ene, niet door het andere, alle hoop verliezen; wetende dat al dit niet het Ego kan zijn, de Geest, en houdend de Geest voor het werkelijke einde van de mens”*.

Annie Besant zag het als haar taak om, in haar publieke voordracht aan de Sorbonne in Parijs, deze gelijkheid tussen de boodschap van Bruno in de XVIe eeuw en de boodschap van de Theosofische Vereniging van vandaag aan te tonen. Zij heeft dit gedaan op een opvallende en tastbare manier en de talrijke luisteraars die haar aanhoorden, hebben dit goedgekeurd door hun krachtig en unaniem applaus. Niemand is beter geplaatst dan zij om deze zo nobele, zo moedige en heldhaftige figuur van Bruno aan te halen; niemand dan zij is beter in staat om naar waarde, in de glans van hun ware licht en de mens en zijn filosofische ideaal, naar voor te brengen; niemand beter dan zij heeft het recht hierover te spreken in de schoot zelf van dit intellectueel Parijs, op de tribune zelf van de geëerde en geleerde Sorbonne. In welk

een ontroerende welsprekendheid heeft deze eminente theosoof zich geplaatst, door allusie te maken over de vervolgingen van de eeuw van de Scholasticus en de onverdraagzame theologie, waarvan Bruno het heldhaftige slachtoffer werd. *“Wat een enkele eeuw verwerpt en verbant, zullen meerdere eeuwen in de toekomst verwelkomen! Weten sterven in één eeuw, is leven in al de andere!”* Welke diepe resonantie hadden deze woorden in de mond van de spreekster en welke intense betekenis kregen ze op de tribune van de Sorbonne!

<http://www.nndb.com/people/665/000029578/>

Het leven en de dood van Bruno, net als het leven en de dood van alle martelaren, welke ook de natuur en de reden mag zijn waarvoor ze leden en stierven, is de grote les van energie, het hoge voorbeeld van morele moed, die ons theosofen, te onthouden hebben. Onafhankelijk van het historische en intellectuele belang van de voordracht van Annie Besant over Bruno, is er het feit dat ze tijdens een dergelijke plechtige gelegenheid openlijk, als een soort van waarschuwing, aandrang op de kwaliteiten van de grote vrijdenkende theosoof uit de XVIe eeuw. Zeker, de Inquisitie, deze misdadige kracht en rechtvaardiger van de Kerk in die tijd, is niet meer. Indien het bloedige beeld van de mensen in zwart van het Heilige Officie nog als een verre vloek ronddwalen op de pause-

lijke macht, heeft het moderne bewustzijn deze voorbijgefeiten vandaag onmogelijk gemaakt. Maar, zo zou men kunnen zeggen, de duistere geest van onverdraagzaamheid, die de duistere taak is van de dogmatische religies, is niet volledig verdwenen in de ziel van de mensen. Het heeft in de huidige mensheid een andere vorm aangenomen en het is altijd hij, partner nochtans van het groter wordende genie van de beschaving, die verschijnt in meer subtielere vormen van vervolging. In het zicht van de groei van de theosofische beweging en in de kracht van de vrijmakende ideeën die zij verspreid in de wereld, waakt en kijkt de sektarisch haat met een boos gluiperig oog naar de spiritualisatie van de denkende wereld en de inwijding van het bewustzijn. Het is niet één Kerk die, zoals in het verleden, hardnekkig de zogenaamde ‘ketter’ vervolgt, het zijn meerdere kerken die zich richten tegen de theosofische beweging. Zien we aan de kant van het katholieke dogma niet het vormen van een materialistisch dogma? Inderdaad, alvorens het volledig overwonnen is door de kracht zelf van het occulte, stelt het Materialisme zich meer en meer op tegen de verspreiding van de theosofische ideeën. Het is tussen het religieus sektarisme en het anti-religieus sektarisme, een coalitie in een zelfde aversie voor de theosofie en het Occultisme, dat theosofen, mystici en occultisten al meerdere samenzweringen hebben moeten ondergaan. Zeker, de toekomst behoort aan de theosofische waarheden. Zij zijn de richtinggevende krachten van morgen. Deze krachten zijn al actief in ons. Zij zullen zich meer en meer en beter en beter openbaren. Opdat dit zo zij, laten we vastberaden, moedig, zeker en onomkoopbaar zijn, en zoals Bruno, voor de liefde van de Waarheid, laten we bereid zijn te ondergaan: alles, alles.....

Uit: Revue Théosophique Belge
3e année – nr 4 – juli 1911
Vert: LJO

Loge Witte Lotus

Programma werkingsjaar 2013-2014

Voordrachten op zondagochtend van 11.00u tot 13.00u

Locatie: OC Katrinahof - Fromentstraat 1 - 2050 Antwerpen Linkeroever

01/12/2013	Lieve Opgenhaffen	Het Martinisme
05/01/2014	Nieuwsjaarsbijeenkomst	Vraag en antwoord: Theosofie vandaag
02/02/2014	Sabine Van Osta	De Wereldmoeder
02/03/2014	Wim Leys	Het leven en werk van Annie Besant
06/04/2014	Patrick Van Hauwe	Gevaren van het spiritisme
04/05/2014	Janine Bogaerts	Workshop: intuïtief en energetisch schilderen
01/06/2013	David Roef	In uitvoering

Zondaglezingen en studieklassen voor leden en geïnteresseerden

Iedereen van harte welkom !

Zondaglezingen: vrije bijdrage

Info: (0486) 631 997 en (0476) 879 968

Het leven is geen kreet, het is een lied, zeggen de wijzen. Achter het lijden en de chaos is er een plan en een doel, leert de theosofie. Kunnen wij ervan verzekerd zijn dat dit een feit is ? Alleen door de waarheid over onszelf te ontdekken, en de innerlijke barrières tot inzicht te doorbreken. De woorden 'universele broederschap' worden over het algemeen opgevat als de betekenis hebbend dat wij ons op een onbevooroordeelde en vriendelijke manier moeten gedragen. Maar het is veel meer dan dat ; een ware broederschap is een levend geheel of kern die regeneratief is. De Universele Broederschap van de Theosofische Vereniging moet geen passieve toestand zijn, maar een dynamische, harmoniserende kracht die alles omvat in dichte nabijheid. Die verwantschap ligt op een diep niveau ; het is 'de spirituele en occulte vermenging van de mens met de natuur' die de waarheid openbaart die verborgen ligt onder de voorwerpen van de zinnen en daardoor een geest van eenheid en harmonie bevordert. Regeneratieve universele broederschap is het fundament van het tevoorschijn komen van een non-sectarisch, niet autoritair gevoel bij de volkeren van de aarde, dat de vergeefse materialistische tendens tegengaat.

Uit: Inaugurale Rede - Radha Burnier

Bij het begin van de vierde ambtstermijn als president van de Theosophical Society Adyar op 15 juli 2001.

The Theosophist van augustus 2001 - Vertaling A.M.I.

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap. Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn

leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Mening en opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

Loge Witte Lotus

Zondaglesingen gaan door in het OC Katrinahof - Fromentinstraat 1 - 2050 Antwerpen
Alle andere activiteiten vinden plaats in de Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Kalender december 2013

MA	DI	WO	DO 20:00-21.30	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
						1 HET MARTINISME
2	3	4	5 GRONDBEGINSELEN THEOSOFIE	6	7	8
9	10	11	12 VIVEKACUDAMANI	13	14	15
16	17	18	19 DE SLEUTEL TOT DE THEOSOFIE	20	21	22
23/30	24/30	25	26 GEEN BIJEENKOMST	27	28	29

Loge Witte Lotus - december 2013

Kalender januari 2014

MA	DI	WO	DO 20:00-21.30	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
		1	2 GEEN BIJEENKOMST	3	4	5 NIEUWJAARSBIJEENKOMST
6	7	8	9 VIVEKACUDAMANI	10	11	12
13	14	15	16 DE SLEUTEL TOT DE THEOSOFIE	17	18	19
20	21	22	23 TOEGEPASTE THEOSOFIE	24	25	26
27	28	29	30 TOEGEPASTE THEOSOFIE	31		

Loge Witte Lotus - januari 2014

01/12/2013: Het Martinisme

05/12/2013: Grondbeginselen der theosofie

12/12/2013: Ethiek: Vivekacudamani

19/12/2013: De sleutel tot de Theosofie

26/12/2013: Geen bijeenkomst

Zie pagina 2

02/01/2014: Geen bijeenkomst

05/01/2014: Nieuwjaarsbijeenkomst

09/01/2014: Ethiek: Vivekacudamani

16/01/2014: De sleutel tot de Theosofie

23/01/2014 & 30/01/2014: Toegepaste Theosofie: artikel
zomernummer 2014: *De invloed van het etherisch dubbel op de
genetische code en plasticiteit*

Voor meer informatie omtrent de programma's kunt u terecht op (0476) 879 968 en (0486) 631 997.

De Belgische Theosofische Vereniging

De Theosofische Vereniging werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum gevestigd te Naarden (Nederland). In België zijn er loges te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Leuven. Zij organiseren met grote regelmaat voordrachten en

studiebijeenkomsten en sommige, waaronder die in Brussel en Antwerpen, beschikken tevens over een uitgebreide bibliotheek. De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899. Loge Witte Lotus was tot voor kort de jongste loot uit de Belgische Theosofische familie. Opgericht in 2006, beoogt deze

Loge eveneens een aantrekkingspool te zijn voor zoekers naar en onderzoekers van waarheid.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op onze website:

www.logewittelotus.be

*“Zoals het zaad van een belofte voor de toekomst diep in het hart van de rijpe vrucht ligt,
zo ligt de waarheid listig verborgen in het hart van iedere ervaring.”*

Jiddu Krishnamurti. *Wat is waar? Over waarheid en leven.* Themaboek 1934 hoofdstuk 19
<http://www.jiddu-krishnamurti.net/nl/krishnamurti-wat-is-waar/krishnamurti-wat-is-waar-19>